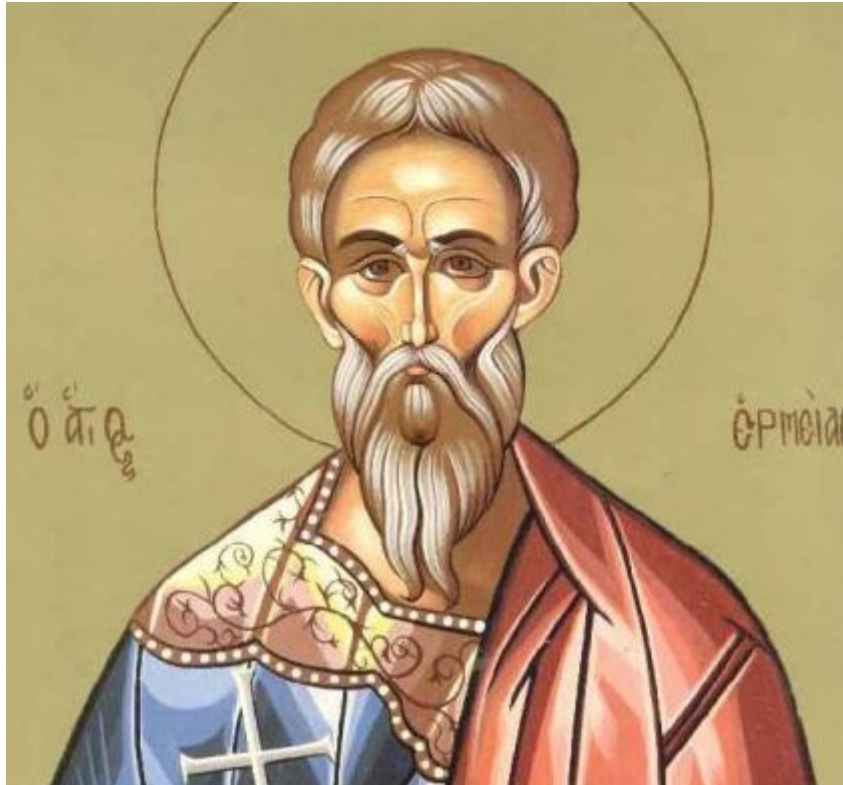

Ο Άγιος μάρτυρας Ερμείας

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Ευσταθίου, πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως που έζησε στις αρχές του 11ου αιώνα μ.Χ., των Αγίων μαρτύρων Ευσεβίου, Χαραλάμπη και Χριστίνας, που μαρτύρησαν στη φωτιά, και του αγίου μάρτυρα Ερμεία.

Ο Άγιος Ερμείας, ο οποίος ήταν ένας ενάρετος στρατιωτικός, υπηρετούσε στα Κόμανα της Καππαδοκίας, γύρω στα μέσα του 2ου αιώνα μ.Χ. Το θάρρος, η γενναιότητα και η τιμιότητά του αναγνωρίζονταν από τους συμπολίτες του, καθώς επίσης και οι μεγάλες υπηρεσίες του προς το ρωμαϊκό στρατό. Ωστόσο, όταν ο αυτοκράτορας Μάρκος Αυρήλιος πληροφορήθηκε τη χριστιανική ιδιότητά του, μέσω του τοπικού Έπαρχου Σεβαστιανού, και αδιαφορώντας για το προχωρημένο της ηλικίας του Αγίου, επιδίωξε να τον κάνει να αρνηθεί την πίστη του και να το δημοσιοποιήσει αυτό με το να προσφέρει θυσία στα είδωλα. Ο Ερμείας αρνήθηκε την πρόταση, απαντώντας πως θα ήταν ανόητο να αφήσει το φως και να ακολουθήσει με τη θέλησή του το σκοτάδι.

Τα βασανιστήρια στα οποία τον υπέβαλαν δεν στάθηκαν ικανά να μεταβάλουν τη γνώμη του, ενώ η φωτιά στην οποία τον έριξαν τον άφησε ανέπαφο. Τελικά αποκεφαλίστηκε, λαμβάνοντας επάξια το στεφάνι του μαρτυρίου και την τιμή των Αγίων των Θεού.

Στο πρόσωπο του μάρτυρα Ερμεία τιμώνται όλοι εκείνοι που με το λόγο και το έργο τους ομολογούν τον αληθινό Θεό και είναι μέλη του φιλόχριστου εθνικού στρατού μας.

Ο Άγιος Ευστάθιος, που επίσης εορτάζουμε σήμερα, είναι άγνωστος στους Συναξαριστές και τα Μηναία. Κυριολεκτικά έζησε το «λάθρα βιώσας» των πατέρων της ερήμου. Η μνήμη του αναφέρεται στο Κώδικα 426 του Αγιοταφικού Μετοχίου (βλέπε Γεδεών, Βυζαντινόν Εορτολόγιο, σελ. 109). Κατ' αυτό, ο Άγιος ήταν πρωτοπρεσβύτερος του παλατιού και ανήλθε στον πατριαρχικό θρόνο το 1019 μ.Χ. και διαδέχθηκε τον θανόντα Πατριάρχη Σέργιο Β' (999 - 1019 μ.Χ.). Το μικρό χρονικό διάστημα της πατριαρχείας του ήταν αρκετό για να καταθέσει το δικό του λιθαράκι τόσο στον κορυφαίο θρόνο της Κωνσταντίνου Πόλεως όσο και στην καλλιέργεια της προσωπικότητάς του, ώστε να μείνει στη συνείδηση της Εκκλησίας και η δική του ιερή συμβολή. Αφού ποίμανε την Εκκλησία θεοφιλώς, κοιμήθηκε με ειρήνη, το Νοέμβριο ή Δεκέμβριο του 1025 μ.Χ.

Μέσα στην αναστάσιμη ατμόσφαιρα των ημερών και τη χθεσινή Κυριακή με αναφορά στην Ισαπόστολο Σαμαρείτιδα καλούμαστε σε συνάντηση με τον Μεσσία Χριστό. Προυπόθεση η μετάνοια και η ταπείνωση καθώς και η ανυπόκριτη αγάπη, αφού «Πνεύμα ο Θεός, και τους προσκυνούντας αυτόν εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν».

Δηλαδή, ο Θεός είναι Πνεύμα, η Θεότητα είναι άπειρη και αόρατη, εκτός του περασμένου κόσμου. Οι πιστοί προσκαλούνται να ομολογούν και να προσκυνούν

πνευματικά και με αληθινά τον «πανταχού παρών και τα πάντα πληρών» Πανάγιο Τριαδικό Θεό.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου